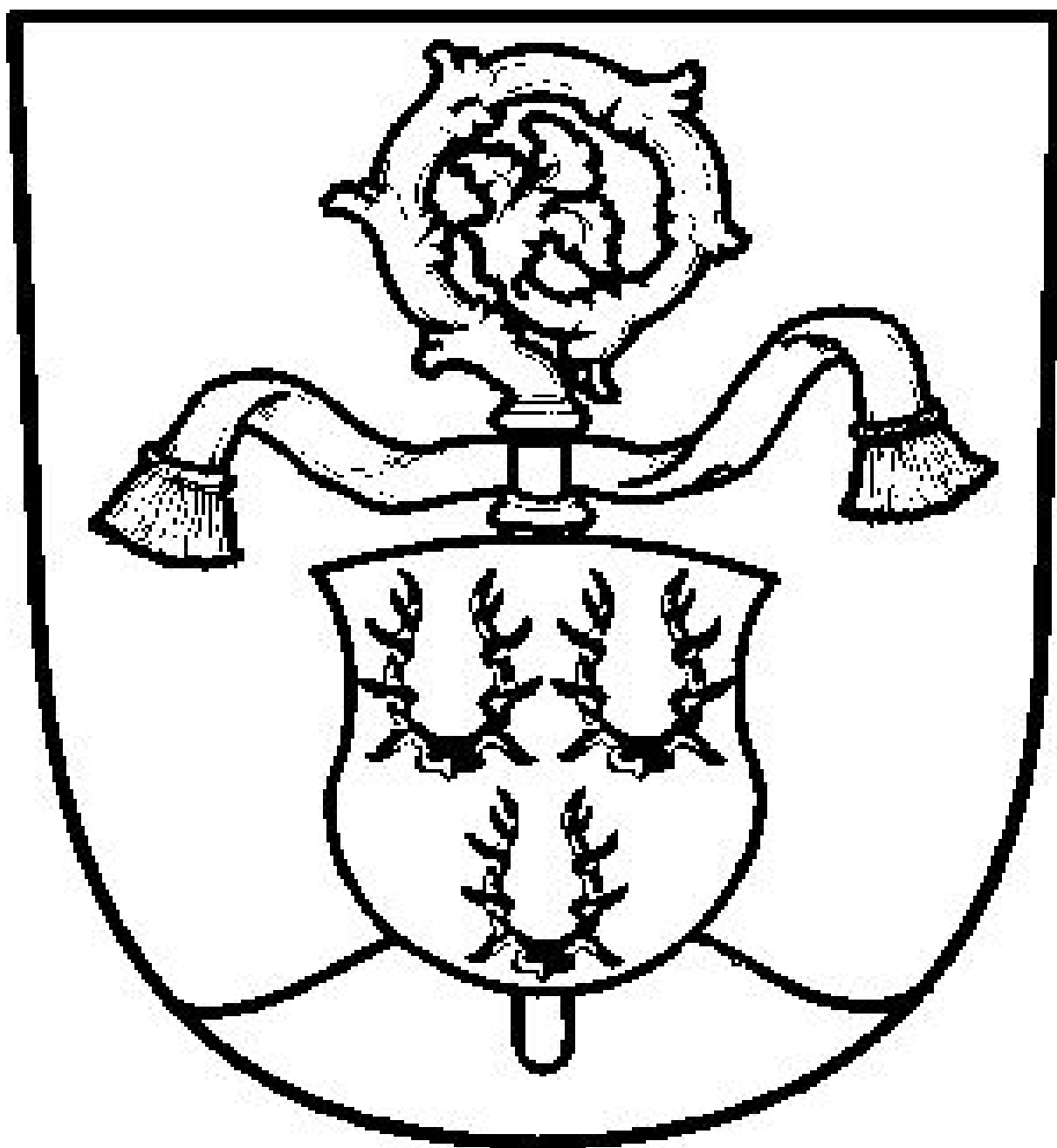

DĚPOLTOVICKÉ LISTY

Číslo 5

2020

září - říjen

Vydává obec Děpoltovice reg.č. RK 697/99 – 10

Redakce: Jaroslav Kareš

Počet výtisků: 110 ks

Volby do zastupitelstva Karlovarského kraje v roce 2020

**Oznámení
o době a místě konání voleb do zastupitelstva Karlovarského kraje**

Starosta obce Děpoltovice podle § 27 zákona č. 130/2000 Sb, o volbách do zastupitelstev krajů a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů

oznamuje:

1. Volby do zastupitelstva Karlovarského kraje se uskuteční ve dvou dnech **2 a 3 října 2020**
 - dne **2. října 2020 od 14:00 hodin do 22:00 hodin**
 - dne **3. října 2020 od 8:00 hodin do 14:00 hodin**
2. Místem konání voleb **ve volebním okrsku č. 1 je volební místnost ve Společenském domě Děpoltovice č.p. 44** pro voliče podle místa, kde jsou přihlášení k trvalému pobytu
3. Voliči bude umožněno hlasování poté, kdy prokáže svoji totožnost a státní občanství České republiky (platným občanským průkazem, platným cestovním, diplomatickým nebo služebním pasem České republiky anebo cestovním průkazem). Neprokáže-li uvedené skutečnosti stanovenými doklady, nebude mu hlasování umožněno.
4. Voliči budou dodány 3 dny předem dnem konání voleb hlasovací lístky. V den voleb volič může obdržet hlasovací lístky i ve volební místnosti.

Jiří Štikar
starosta

Voličské průkazy

Voličský průkaz vydá Obecní úřad Děpoltovice voliči, který je v Děpoltovicích zapsán ve stálém seznamu voličů a nebude moci nebo nehodlá volit ve svém stálém okrsku, kde je zapsán podle adresy svého trvalého pobytu. Voličský průkaz pak opravňuje voliče hlasovat v jakémkoli volebním okrsku spadajícím do územního obvodu Karlovarského kraje.

Mimořádné opatření při volbách

Ministerstvo zdravotnictví **nařizuje** k ochraně obyvatelstva a prevenci nebezpečí vzniku a rozšíření onemocnění COVID-19 způsobené novým koronavirem SARS-CoV-2 mimořádné opatření, které spočívá v zakrývání dýchacích cest (nos, ústa) ve vnitřních prostorech staveb, které jsou volebními místnostmi dle zákona č. 130/2000 Sb., o volbách do zastupitelstev krajů a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů.

Informace pro voliče v karanténě / izolaci z důvodu onemocnění covid-19

Pro tuto skupinu voličů se zavádí tři možnosti zvláštního způsobu hlasování:

- **Hlasování z motorového vozidla u volebního stanoviště (tzv. drive-in hlasování)** - tato volební stanoviště budou zřízena pro každý okres, bude jich tedy 78. Stanoviště budou uzpůsobena pro průjezd motorového vozidla, jejich vybavení zajistí armáda. Takto může volič hlasovat ve středu ve volebním týdnu od 7 do 15 hodin.
- **Hlasování v pobytovém zařízení sociálních služeb, které bylo uzavřeno** – pokud krajská hygienická nahlásí uzavřená zařízení na svém území krajskému úřadu, ten do nich vyšle speciální komisi pro hlasování. Takto hlasovat bude možné od čtvrtka volebního týdne od 7 hodin do pátku volebního týdne do 18 hodin
- **Hlasování do zvláštní přenosné volební schránky** – pokud občan v nařízené karanténě či izolaci nemůže využít drive-in hlasování, může do čtvrtka volebního týdne do 20 hodin oznámit krajskému úřadu, že žádá příjezd speciální volební komise. Tuto komisi budou tvořit členové drive-in týmu a přijedou s přenosnou volební schránkou za občanem domů. Toto hlasování bude probíhat od pátku volebního týdne od 7 hodin do soboty volebního týdne do 14 hodin.

Zvláštní způsoby hlasování budou zajišťovat speciální hlasovací komise složené ze tří vojáků a zapisovatele jmenovaného krajským úřadem; také sčítání těchto hlasů provede zvláštní sčítací komise u krajského úřadu.

Koronavirus – odběrové místo

V Karlových Varech je odběrové místo typu drive-in (obsluha až do auta) zřízeno v dolní části areálu Karlovarské krajské nemocnice a.s., Bezručova 1190/19. Přijímá pouze po předchozí rezervaci nebo indikaci osoby se žádankou i samoplátce – telefon 602 956 681.

Pracovní doba pondělí až pátek od 8:00 -10:00 hodin

Změna otevírací doby pro veřejnost od 1.9.2020 na 265 poštách

Změna se týká i námi využívané provozovny v Nové Roli, Chodovská 236/6, 362 25 Nová Role

Nová otevírací doba:

Pondělí	10:00 – 12:00	13:00 – 18:00
Úterý	8:00 – 12:00	13:00 – 16:00
Středa	10:00 – 12:00	13:00 – 18:00
Čtvrtek	8:00 – 12:00	13:00 – 16:00
Pátek	8:00 – 12:00	13:00 – 16:00

Pomozte České poště

Pokud si cokoliv objednáte se zásilkou Českou poštou, uvádějte u své adresy číslo s označením, zda se jedná o číslo popisné (p. č.) nebo číslo evidenční (ev. č.). Ušetříte tím doručovatelům zásilky čas a práci.

Týden knihoven

V letošním roce proběhne ve dnech 5. října – 11. října 2020 již 24. ročník Týdne knihoven na propagaci jejich činnosti. Tuto celostátní akci vyhlašuje pravidelně Svaz knihovníků a informačních pracovníků.

Cílem je podpora knih a čtenářství i veřejného uznání knihovněm, jejich pracovníkům i obcím za úsilí o rozvoj knihovnických služeb, vždyť zejména v malých obcích jsou centrem kulturního a společenského života.

Ploty

Platívalo pravidlo, že každý se stará o plot po pravé straně svého domu. Jenže nový občanský zákoník tuhle jistotu zrušil. Dnes by si každý měl postavit plot ideálně na své zahradě, za své finance a taky se o něj za své starat. Na druhé straně stavět plot nikdo nemusí, pokud mu to nenařídí stavební úřad nebo soud. Ideální je, když se sousedé domluví. Jenže to často nejde. Jako by plot byl pomyslným barometrem sousedských vztahů.

Živé ploty nemají jen pozitiva

Živé ploty si vysazujeme, abychom si zajistili soukromí, aby nám zkrátka nikdo nekoukal na zahradu. Jenže, když to přeženeme, je z živého plotu rázem buš.

Například soused si před dvaceti společné hranici. Jenže použil rostoucí keře, ty se pak rozrostly, do pozemku souseda. Lze souseda, aby stromy ostříhal? údržbě na svůj pozemek? Pustit

musíte, ale on by vám měl nahradit případnou škodu. Bezohledný soused je velká komplikace klidného soužití. Je známo, že nesnášenliví lidé většinou žádné problémy nemají, ty mají ti, kteří s nimi musí sdílet a vycházet. Přesto domluvit se je v případě společné hranice pozemku to nejrozumnější, co můžete udělat.

lety vysadil živý plot na smrky nebo jiné rychle že plot přesahují a zasahují v takovém případě donutit Jsem povinen pouštět ho kvůli na svůj pozemek souseda

Příklad jiný, rozšířený všeobecně – živý plot je sázen před pevným plotem vlastního pozemku na pozemku cizím, většinou obecním. Pokud tento živý plot ničemu nepřekáží, je obvykle tolerován. Pokud však zasahuje např. do pozemní komunikace nebo brání ve výhledu na ní, měl by vlastník živého plotu ve vlastním zájmu plot pravidelně stříhat, pokud nechce, aby byl vlastníkem pozemku odstraněn.

Co je dobré vědět

Od 1. ledna 2018 nepotřebují žádné rozhodnutí o umístění stavby ani územní souhlas ploty, které splňují následující podmínky:

- výška plotu nepřesáhne 2 metry (pokud má opěrné zdi tak metr)
- nevede podél veřejně přístupné pozemní komunikace nebo podél veřejného prostranství
- nachází se v zastavěném území či v zastavitelné ploše

Co je rozhrada

Hranici mezi pozemky může tvořit nejen oplocení, ale i zídka, živý plot, strouha nebo mez. Občanský zákoník pro tyto hranice zavedl termín rozhrada. Když se k vlastnictví rozhrady nikdo nemá, považuje se za společnou. Každý pak musí udržovat svoji polovinu.

ODPADY A OBEC JAKO PŮVODCE ODPADŮ

Informace k odpadovému hospodářství obce

Za 1. pololetí 2020 byl firmou AVE CZ odpadové hospodářství s.r.o. likvidován z obce tento odpad:

Směsný komunální odpad O 200 301	140,502 t
Objemný odpad O 200 307	2,945 t
Stavební materiály obsahující azbest N 170 605	0,185 t
Barvy, tiskařské barvy, lepidla a pryskyřice N 200 127	0,171 t
Pneumatiky O 160 103	0,410 t
Celkem	144,213 t

Za 1. pololetí 2020 byl firmou RESUR s.r.o. svezem z obce tento separovaný odpad:

Papír 20 01 01	3,674 t
Sklo 15 01 07	2,082 t
Plasty 15 01 02	3,383 t
Nápojový karton 15 01 05	0,237 t
Kovové obaly 15 01 04	0,144 t
Celkem	9,520 t

Poznámka:

Přes to, že počet nádob na separovaný odpad na našem území je dle mého mínění dostatečný, činí podíl vytríděného odpadu pouhých 6,19 % z celkového odpadu. Navíc proti loňskému pololetí 2019 klesla hmotnost separovaného odpadu o 3,969 t!

Není hezký pohled na nádoby pro směsný odpad, ze kterých „čouhají“ PET láhve, sklo, či papírové kartony – a nádoby na tříděný odpad stojí opodál.

Zpoplatnění sběrných nádob na komunální odpad

Od počátku září 2020 jsou kovové a plastové „popelnice“ vydávány na Obecním úřadě Děpoltovice za cenu 800 Kč a 600 Kč. Tato zvýhodněná cena je menší než pořizovací cena, za kterou je obec kupuje.

Poplatek za komunální odpad

Poplatek za svoz komunálního odpadu byl splatný do **30. června 2020**. Poplatek činí 500 Kč na osobu přihlášenou k trvalému pobytu a 700 Kč za nemovitost pro rekreanty. Poplatek je splatný jednorázově a je možné jej uhradit hotově v kanceláři Obecního úřadu Děpoltovice, nebo na účet obce – č.ú. 16228341/0100. Jako variabilní symbol uvádějte vždy popisné nebo evidenční číslo a do zprávy pro příjemce uveďte své jméno.

STRÁNKY HASIČŮ

Požární ochrana a obec

Jednotka sboru dobrovolných hasičů obce a sbor dobrovolných hasičů

Zákon č. 133/1985 Sb., o požární ochraně, ve znění pozdějších předpisů stanoví, že obce v **samostatné působnosti** zřizují jednotku sboru dobrovolných hasičů obce (dále JSDHO), která zabezpečuje hašení požárů, dále záchranné práce při živelných pohromách a jiných mimořádných a plní další úkoly podle zvláštního právního předpisu ve svém územním obvodu.

Od JSDHO je třeba odlišovat sbory dobrovolných hasičů (dále SDH). SDH jsou občanská sdružení a podle zákona o požární ochraně pomáhají při plnění úkolů požární

ochrany zejména tím, že pomáhají vyhledávat členy jednotek sboru obce, podílejí se na odborné přípravě členů JSDHO, podílejí se souhlasem vlastníka na provádění údržby, oprav požární techniky, věcných prostředků požární ochrany a objektů požární ochrany, podílejí se na činnosti směřující k předcházení požárům, zejména na preventivně výchovné činnosti mezi občany a mládeží podílejí se na publikační činnosti a na dokumentaci historie požární ochrany a hasičstva.

Povinnosti obce v požární bezpečnosti

- zřizují JSDHO pro svůj územní obvod
- udržují akceschopnost JSDHO
- zabezpečují odbornou přípravu jejích členů
- zabezpečují materiální a finanční potřeby JSDHO
- zajišťují péči o členy JSDHO
- poskytují náhradu ušlého výdělku členů JSDHO
- zabezpečují a hradí preventivní prohlídky členů JSDHO
- zabezpečují výstavbu a údržbu objektů požární ochrany
- zpracovávají stanovenou dokumentaci požární ochrany
- zřizují ohlašovnu požárů
- zabezpečují zdroje vody pro hašení požárů
- umožňují případné umístění jednotek HZS ČR
- přispívají na provoz a vybavení jednotek HZS ČR
- organizují preventivně výchovnou činnost
- vydávají požární řád obce
- stanovují podmínky požární ochrany při akcích, kterých se zúčastní větší počet osob

STRÁNKY TJ DĚPOLTOVICE

1.kolo TJ Sokol Sadov – **TJ Děpolovice** 1:0 (0:0)
Rozhodčí: Rudolf Kozák, 40 diváků

2.kolo **TJ Děpolovice** – FC Nové Hamry 1:2 (1:1) Pen.: 3:4
Branka: Jan Šiler
Rozhodčí: Marian Varga, 80 diváků

Tabulka – A2A III.třída muži

	KLUB	Z	V	R	P	S	B	P+	P-
1.	SK Kyselka	2	2	0	0	10:3	6	0	0
2.	TJ Sokol Sadov	2	2	0	0	6:3	6	0	0
3.	TJ Potůčky	2	1	0	1	8:6	3	0	0
4.	TJ Olympie Hroznětín B	1	1	0	0	6:5	3	0	0
5.	FK Nová Role B	2	1	0	1	6:5	3	0	0
6.	FC Nové Hamry	1	1	0	0	1:1	2	1	0
7.	TJ Děpolovice	2	0	0	2	1:2	1	0	1
8.	TJ Sokol Hájek	2	0	0	2	6:11	0	0	0
9.	TJ RZ Abertamy	2	0	0	2	1:9	0	0	0

Termínová listina – A2A III.třída – podzim 2020

3.kolo	TJ Olympie Hroznětín B – TJ Děpolovice	Ne 20.09.2020 15:00
4.kolo	TJ Děpolovice – SK Kyselka	Ne 27.09.2020 16:30
5.kolo	FK Nová Role B – TJ Děpolovice	Ne 04.10.2020 15:00
6.kolo	TJ Děpolovice – TJ Sokol Hájek	Ne 11.10.2020 16:00
7.kolo	Volno	
8.kolo	TJ RZ Abertamy – TJ Děpolovice	So 24.10.2020 14:30
9.kolo	TJ Děpolovice – TJ Potůčky	Ne 01.11.2020 14:00

O ZANIKLÝCH DOMÁCÍCH VÝROBÁCH V KRUŠNOHOŘÍ

Výroba rukavic

Počátek rukavičkářské výroby v Krušných horách spadá do poloviny 19. století. Impulsem byla výroba tzv. francouzských rukavic, kterou roku 1784 v Praze zavedl Stefan Boulogne. České rukavičkářství doznalo velkého rozmachu po uznání na Světové výstavě v Londýně roku 1851 a na Všeobecné výstavě v New Yorku roku 1853. Rukavičkářství se stalo důležitou exportní činností. Specialitou byla výroba ženských rukaviček.

Centrem tohoto odvětví v západním Krušnohoří bylo město Abertamy. Rukavičkářství sem roku 1850 zavedl místní rodák, podnikatel Johann Franz Adalbert Eberhart, který již předtím získal bohaté zkušenosti ve Vídni. Výroba v počátcích narážela na nedůvěru a nechuť k učení se nové činnosti. Zdejší lidé byli po staletí uvyklí pouze na paličkování krajek. Záhy se však rukavičkářství stalo pro místní obyvatele vítaným zdrojem obživy. Po čase Eberhartův podnik začal stagnovat a zanikl. Spásou se stal příchod Eberhartových vídeňských kolegů Aloise Chiby a Johanna Grimma z Vídně, kteří svou podnikatelskou energií postavili abertamské rukavičkářství opět na nohy. Založili v Abertamech každý samostatnou firmu (Chiba roku 1853). Chiba byl čilý obchodník a dokázal si obstarat export do ciziny a výhodné zakázky. Kolem roku 1860 zaměstnávali Chiba a Grimm zhruba 100 žen z Abertam, Perninku a Horní Blatné, jež sešívaly kůže, které majitelé firem sami vykrajovali. Kůže se dovážela z Vídně a hotové výrobky se exportovaly hlavně do Pešti a Vídně. Mzda šičky za obyčejné rukavice činila 12 krejcarů, za dětské rukavičky 7 krejcarů a za proštepované 35 krejcarů. Těžištěm výroby se postupně staly tzv. glacé rukavičky z jirchové jehněčí nebo ovčí kůže. Jako náhrada někdy sloužila kůzlečina

Jiným významným abertamským podnikatelem v rukavičkářské branži byl Barnabas Zenker. Ten založil v Abertamech výrobu rukavic roku 1862. O její prosperitu se zasloužili zejména synové zakladatele, páni Alois a Albert Zenkerovi, kteří rodinnou firmu řídili až do 30. let 20. století. Alois Zenker zemřel 7. ledna 1931. V roce 1932 továrna Zenker velkolepě oslavila 70. výročí svého založení.

Během druhé poloviny 19. století se abertamské rukavičkářství rychle rozmáhalo. Poptávka byla velká. V roce 1913 čítala rukavičkářská branže v Abertamech, Perninku a Horní Blatné 52 provozoven s 388 pracovníky. Konjunktura byla citelně zasažena první světovou válkou. Zlepšení nastalo až po roce 1920, kdy vedoucí pozici zaujala firma Alois a Albert Zenker. Výrazně stoupl export do západních a severských zemí. Anglie odebírala 60 % zboží, Nizozemí 30 %, severské země 5 % a ostatní státy 5 %. Ve 30. letech 20. století bylo pro povznesení výroby postaveno v Abertamech odborné učiliště. V té době působily v Abertamech a okolí tyto rukavičkářské firmy: Albert Zenker, Alois Zenker, B. Zenker, Geutner, Isidor Hofmann (měl prodejnu v Karlových Varech) Josef Weikert, Alois Porkert a Johann Chiba.

Celosvětová hospodářská krize 30. let se nepříznivě odrazila i v abertamském rukavičkářství. Odbyt zboží silně poklesl (mj. i z důvodu konkurence levných dámských rukaviček z východních evropských a asijských trhů), továrny musely propouštět, jakož i omezovat pracovní dobu a snižovat mzdy.

V létě roku 1937 došlo v důsledku napjaté sociální situace ke stávce 1400 zaměstnanců abertamských rukavičkáren. Pracovníci žádali zvýšení platů až o 25 %. K potlačení stávky a pro zachování klidu bylo povoláno 70 policistů. Ti však nemuseli zasahovat, protože stávka po několika dnech skončila s tím, že byla zahájena vyjednávání odborů se zaměstnavateli. Platy rukavičkářů byly posléze nepatrně zvýšeny.

Po druhé světové válce nastaly po vysídlení německých odborníků problémy s udržení a rozvojem výroby rukavic. Postupně však byly zapracovány nové síly. V roce 1948 došlo k soustředění dosud rozptýlené domácí výroby do jednoho závodu.

Po zřízení národního podniku pak došlo k likvidaci malých provozoven. Rozvojem Jáchymovských dolů v 50. letech se z rukavičkářství odčerpalo mnoho pracovních sil, což neblaze ovlivnilo produkci abertamského závodu. Pro ilustraci uveďme, že zatímco roku 1948 bylo ušito 481 665 párů rukavic, v roce 1954 už jen 274 687 párů. V 60. letech se však výroba rukavic zkonsolidovala, zejména díky zavedení modernější techniky, novými normami práce a tzv. zlepšovateľským hnutím. Abertamský závod se stal součástí národního podniku Rukavičkářské závody Dobříš.

Po roce 1989 výroba rukavic v Abertamech skončila. Krátkou epizodou, která se pokusila oživit památnou tradici abertamského rukavičkářství, bylo převzetí závodu firmou RZ Natal a. s., které bohužel trvalo jen několik let. Společnost měla na krátký čas v městečku svou provozovnu, dílny, firemní prodejnu a výdejnu rukavic pro domácí šití.

Citováno z knihy Za ztracenou slávou západního Krušnohoří od Stanislava Burachoviče

STRÁNKY DĚTEM – POVĚSTI A BÁJE Z PODKRUŠNOHOŘÍ

Poklad ve zřícenině Rýzmburku

Tam, kde slunce v létě zapadá mezi vrch Stropník a Loučnou, se v lesích nacházejí rozvaliny kdysi pevného a mocného hradu Rýzmburka.

Význačný šlechtický rod, který zde po staletí vládl, odvozoval svůj původ od Kojaty Hrabišice, který se ještě psal docela po česku z Oseka a měl ve svém znaku dvoje překřížené hrábě. Za vlády posledních Přemyslovců se rod Hrabišiců skvěl na výsluní slávy a panovnické přízně, jenže tehdy se podle ducha doby a vládnoucí módy začal Boreš, syn Slavka z Oseka, zvat Borešem z Rýzmburka.

Poddaným na panství pánů z Oseka a později z Rýzmburka tyhle šlechtické hrátky se jmény těžkou hlavu nedělaly. Trápilo je něco horšího. Rýzmburští páni dovolili mnichům z německého řádu cisterciáků, aby se usadili na jejich území, když je předtím vyhnal z Kadaně rozumný pan Milhost z Maštova.

Německý klášter se záhy stal metlou a postrachem celého okolí. Snad řízením osudu, spíš však nevybíravým a dravým jednáním mnichů klášter rostl, bohatl a mohutněl, zatímco kdysi slavný rod pánů z Rýzmburka chudl, až byl donucen své panství prodat a v 16. století docela splynul s lidem.

Hrad Rýzmburk byl už za husitských válek zcela zchátralý a pustý, kdežto klášter kvetl a blahobytně ještě v čase našich otců, než i jeho nechvalné činnosti nadobro odzvonila naše spravedlivá společnost.

Avšak dlouho předtím, za dlouhých zimních večerů, se scházeli obyvatelé osady v podhradí u některého ze sousedů ke draní peří nebo jen na kus řeči. Za malými, dřevem a mechem obloženými okénky stříbřil hory sníh, meluzína hvízdala v komíně a z rozpálených kamen sálalo voňavé teplo. To byla doba příhodná ke vzpomínání na události dávno zašlých časů.

Často přechasto slyšeli chudáci z doškových chaloupek pod hradem, že v nejistých dobách husitských válek ukryli opatrní mniši klášterní poklad do sklepení

rozpadávajícího se Rýzmburka. Když pak zanedlouho všichni sešli se světa násilnou smrtí, zůstal poklad vydřený z krve a mozolů poddaných zapomenut ve skryši. Tam prý jej musí strážit duchové dvou rýzmburských rytířů za trest, že řád do kraje přivolali.

Duch jednoho z bratrů je zaklet ve strašlivého draka s ohnivýma očima, druhý se smí jednou za sto let zjevit poctivému člověku jako malý šedý mužík, aby nabídl klíč od pokladu výměnou za vysvobození z prokletí.

Nenašel se však dosud nikdo tak srdnatý, aby se odvážil sáhnout pro klíč do dračí tlamy. Přes horlivé ujišťování šedého mužíka o dračí mírumilovnosti dožene pohled na nestvůru s dlouhými pařáty a plnou tlamou ostrých zubů na útěk i největšího opovázlivce.

Naposledy prý se zakletými rytíři setkala právě před sto lety žena chalupníka Sirotky z Oseka. Žala trávu pro kozu pod skálou, na níž stával pyšný hrad, když tu se pojednou skála rozestoupila a vyšel z ní šedivý mužíček.

Dál bylo všechno přesně tak, jak znají osečtí ze zimních táček. Marně zapřísahal mužík ženu, že se nemusí ničeho obávat, zbytečně na ni drak upíral prosebný pohled ohnivých očí a podával jí klíč. Ženská strachy jektala zuby a ruku po štěstí nevztáhla. Za chvíli se drak se srdcervoucím povzdechem otočil a odešel. Zbledlý mužík zahrnul chalupníkovu ženu výčitkami. Ta v tu chvíli nevěděla, zda je jí víc líto ztraceného, pro ni zlata nebo těch dvou proklatců. Vida upřímnou lítost, mužík smířlivě zašeptal: „Stále nám zbývá ještě jedna naděje než spoléhat jenom na odvážné.“

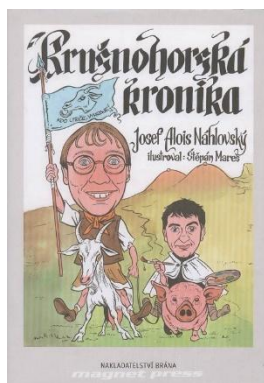
Musíme čekat, až bude zrušen klášter a rozbořen hrad a ze zdi jeho věže vyroste strom, z jehož dříví bude vyrobena kolébka pro dítě chudého řádného muže. Určitě se dočkáme,“ dodal přesvědčivě, a než na celé století zmizel ve skále, dokonce se na ženu smutně usmál.

Chudák šedivý mužík se ale přepočítal. Svět se změnil. V troskách hradu již sice opravdu vyrostly stromy, avšak pro chudé dítě z nich už nikdo v naší zemi kolébku nepostaví.

A tak dnes nezbývá zakletým rytířům zas nic jiného než znovu zkoušet století za stoletím štěstí u odvážných.

Z knihy Čertova voda od Marty Ježkové

KRUŠNOHORSKÁ KRONIKA PODLE JOSEFA ALOISE NÁHLOVSKÉHO

Krušnohorci a rodina

Rodinný svazek u Krušňáků začínal svatbou. Nebyla to žádná velká sláva. Byl to spíš kšeft! Každoročně se totiž konal v krušnohorských vesnicích tzv. „výroční trh“ na nevěsty a ženichy. Otcové rodin zde nabízeli své potomky jako zboží. Kromě ženichů a nevěst se zde ještě prodávalo drůbeží, králíci a rybí maso, takže lidově se tomu říkalo „obchod s bílým masem“.

Aby nebylo možno licitovat, byli ženich i nevěsta v pytli. Každý ve svém. Nejdříve se sešli otcové a tancem a zpěvem nabízeli své potomky. Zde je třeba hledat kořeny celé naší kultury. Vždyť celá „Prodaná nevěsta“ je z tohoto pohledu nekompromisně opajcnutá

krušnohorská svatba.

Pocity nevěsty a ženicha v pytli popisuje i Alois Jirásek ve svém díle „Temno“. Karolína Světlá popsala jeden případ, kdy ženicha zapomněli v pytli tři dny, v románu „Bláznivý Petříček“. Případ, kdy nevěstu museli dříve, než ji strčili do pytle, omámit, si vzal za námět Julius Zeyer. Dílo se původně jmenovalo „Radúza Nahulená“. Svatbu pana Buška z Velhartic pak ztvárnil Jaroslav Vrchlický v díle „Ó... Bušku s pytle ven!“ Smíšené pocity nevěsty po nezdařené svatební noci pak popisuje Josef Věromír Pleva

v díle „Malý Bobeš“. Rozčarování ženicha po stejné akci popisuje Helena Šmahelová ve svém „Velkém trápení!“

Vrcholem celého svatebního obřadu pak bylo odhalení obou snoubenců. Krušnohorci vždy dbali, aby se snoubenci k sobě hodili. Dbali, aby si ženich a nevěsta byli povahově, ale i fyzicky podobni. Prostě, aby to byl „párek“.

Jednou se podařilo na Liberecku oddat ženicha a nevěstu, kteří si byli k nerozeznání podobni. Takovéto dokonalosti se dodnes říká „liberecký párek“.

Každý Krušnohorec chtěl mít co nejvíce dětí. Jednak jej jejich výroba celkem bavila a také proto, že se tehdy razilo heslo: „Stádo dětí je nejlevnější pracovní silou“!

Krušnohorci si rodiny považovali. „Všichni jsme jedna rodina,“ hlásali hrdě. Toto heslo pak v praxi uplatňovali hlavně na návštěvách u cizích kmenů.

Chovali se tam jako doma, což bylo někdy příčinou různých rozmíšek. Tomu se nelze divit. Tady možná vzniklo ono známé „host a ryba třetí den smrdí“.

Krušnohorci a bydlení.

Základem bydlení Krušnohorců byla hospoda. V ní bydleli všichni muži z vesnice. To mělo řadu výhod. Odpadlo tím dnes tolikrát kritizované a v některých manželstvích obligátní „mámo, jdu do hospody“. Kam by krušnohorský manžilek chodil, když už tam byl.

Ženy a děvy bydlely ve stanech, většinou přímo na polích, aby to měly blíž do práce. Škoda, že se tento krásný zvyk neudržel do dnešní doby. Krušnohorské bydlení mělo totiž několik výhod – ubyla rozvodovost a rovněž pozdní příchody na pracoviště byly výjimkou. Rovněž v současné době hojně používaná tzv. karimatka je krušnohorského původu. Děti, aby nenastydly od země, si lehaly na matku ... a karimatka byla na světě. Také za spací pytel, používaný do současnosti vděčíme Krušnohorcům. Ti totiž nevěřili ženám, že ráno ve 4 hodiny nastoupí do práce. Proto každý večer jeden z mužů (obvykle vylosovaný) musel přespat ve stanu u žen jako hlídač. Většinou ale přišel do služby rovnou z hospody v podroušeném stavu. Prostě byl jako pytel. To je jeden výklad. Druhý výklad je poněkud drsnější. Opilý muž nebyl již ničeho schopen a tak ... Ale my se přidržíme raději výkladu prvního.

Dobrota Karlovarského kraje – pane Kubernáte gratulujeme!

Cílem soutěže je podpora regionálních potravinářských a zemědělských výrobků, udržení tradic, podpora zaměstnanosti a ekonomického růstu regionálních potravinářských subjektů. Soutěž se také snaží podpořit snahu menších výrobců o originalitu, kvalitu a regionální původ produkce.

V porotě zasedli zástupci Karlovarského kraje, Krajské veterinární správy, Státní zemědělské a potravinářské inspekce, Střední školy živnostenské Sokolov a Regionální agrární komory kraje Karlovy Vary.

Mastné výrobky

1. místo	Šunka Zvonilka	Roman Krčma
2. místo	Sušené hovězí maso – originál	Josef Pelant
3. místo	Sušené hovězí maso – pepř	Josef Pelant

Mléčné výrobky

1. místo	Děpoltovický řecký jogurt – meruňka	Jiří Kubernát
2. místo	BIO KYSANKA	Jiří Kubernát
3. místo	Měšec	Statek Bor ZEOS, s.r.o.

Pekařské a cukrářské výrobky

1. místo	Staročeský věneček	Integrovaná stř. škola Cheb
2. místo	Chléb Kolonáda	Karlovarská pekárna, s.r.o.
3. místo	Višňová peřina	Cukrárna ONDRA, s.r.o.

Alkoholické a nealkoholické nápoje

1. místo	Rudohor Schlick Sváteční ležák	Pivovar Rudohor, s.r.o.
2. místo	Světlý ležák 12 ⁰	Pivovar PERMON s.r.o.
3. místo	Rudohor Dukát 12 ⁰ Premium ležák	Pivovar Rudohor s.r.o.

Ovoce, zelenina, medy a čaje

1. místo	Krásenské čajování švestkové	Jitka Šimůnková
2. místo	Medový krém s mrazem sušenými malinami	Miroslav Dimo
3. místo	Bio med květový s pyllem	Ing. Dušan Michálek

Guláš Fest Pegas byl úspěšný

V sobotu 15. srpna 2020 byl v obci Děpoltovice v areálu Pegas Děpoltovice uspořádán Guláš Fest Pegas. O tom, že se celá akce za pěkného počasí podařila, svědčí hojná účast soutěžících i návštěvníků. Z doprovodného programu zaujalo zejména děti vystoupení Divadla z bedny z Karlových Varů. Ceny výhercům ve vaření guláše předávala paní Jitka Pokorná, starostka z Nové Role. Jedním ze sponzorů Guláš Festu Pegas byla také obec Děpoltovice.

Všichni se proto budeme těšit na další pokračování Guláš Festu Pegas!

Kostel sv. Michaela je uklizen

V pátek 14. srpna 2020 proběhl úklid kostela sv. Michaela. Všem dobrovolníkům, kteří se do úklidu zapojili moc děkujeme. Kostel je tím připraven na adventní koncert, který je plánovaný na zahájení adventu 28. 11. 2020. A co bude ještě do konce roku ve Společenském domě následovat? Především Mikulášská besídka pro děti s divadlem a předáváním mikulášských balíčků v sobotu 5. 12. 2020 a Předvánoční posezení seniorů v sobotu (12. 12. 2020 nebo 19. 12. 2020 ?). Časy konání budou ještě upřesněny.

Dlabání dýní pro malé i velké

V sobotu 24. 10. 2020 od 15:00 hodin se bude konat na sále Společenského domu Děpoltovice již 4. ročník dlabání dýní.

Dýně a občerstvení pro účastníky sobotního dlabání je zajištěno !

Informace pro účastníky zájezdu na muzikál Kat Mydlář.

Pro přihlášené účastníky zájezdu na muzikál Kat Mydlář v Praze dne 3. 10. 2020 od 18:00 hod. je sraz ve 13:45 hodin u autobusové zastávky vedle panelového domu. Odjezd je ve 14:00 hodin (na nikoho se nebude čekat).

Lístky na představení budou rozdány v autobuse. Prosíme všechny účastníky o nahlášení rodného čísla a adresy trvalého pobytu na Obecní úřad Děpoltovice do 23. 9. 2020.

Přejeme všem krásný zážitek z tohoto představení!

Vzpomínka na pana Jindru.

„Můj děda je traktorista, zná ho celá vesnice ...“ Tak začínala báseň, kterou jsem složila před lety na Mikulášskou besídku pro tehdy malého Jindříška Pachtu, vnuka pana Jindřicha Kokšteina. Když báseň malý Jindra přednášel, dědovi Jindrovi ukápla nejedna slza. Vždyť traktorem byl po celá svá pracovní léta.

Dne 11. září 2020 jsme se s panem Jindřichem Kokšteinem rozloučili a nejedna slza ukápla nám všem. Pan Jindra byl pro mě – nás velkou osobností obce. Dvě první období znovu osamocené obce Děpoltovice dělal místostarostou obce a byl doslova pravou rukou tehdejšího starosty Jaroslava Kareše. Jako zastupitel obce pak ještě v práci pro svou vesnici pokračoval.

Pan Jindra se od svého mládí věnoval dobrovolným hasičům a sportu, zejména fotbalu. Těžko by jste hledali věrnějšího fandu místních fotbalistů v celém širokém okolí!

Pane Jindřichu Kokšteine, děkujeme za všechno, co jsi pro naši milovanou obec udělal. Upřímnou soustrast celé rodině!

S úctou místostarostka Štěpánka Luxíková, starosta Jiří Štikar a zastupitelé obce

HROMADNÁ KONTROLA KOTLŮ NA TUHÁ PALIVA PROBĚHNE V OBCI VE DNECH 5.10.2020 – 6.10.2020

Tento den platí snížená cena s dopravou zdarma:

Kontrola kotle na tuhá paliva – 1 350 Kč včetně DPH a dopravy
Kontrola spalinové cesty + čištění – 600 Kč včetně DPH a dopravy

Pro objednání volejte technika na číslo 734 442 762 (PO – PÁ 8:00 – 16:30)

Poučení:

Kontrola kotlů na tuhá paliva je dle zákona 201/2012 Sb. §17 odst. 1 písm. h) **povinná** 1x za 3 roky.

Od 1.1.2020 mají technici povinnost informace o kontrolách kotlů ukládat do centrálního registru Ministerstva životního prostředí.

Kontrola spalinové cesty je dle vyhlášky č. 34/2016 Sb. povinná 1x za rok

Hromadnou kontrolu organizuje firma **TPT SERVIS s.r.o.** IČ 01956752

Firma má nasmlouvané techniky s oprávněním vykonávat kontroly na tyto značky kotlů: **Agromechanika Lhenice, Atmos, Buderus, Dakon, Ekoscroll, Enbra, OPOP, Slokov, Viadrus, Vochov, Multibio, kotle zaniklých výrobců či domácí výroby.**

Každý obdrží protokol o provedené kontrole. Více informací naleznete na stránkách **www.tptservis.cz**